

KOMMUNIKATIONSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 8/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av 134 § i kommunikations- marknadslagen, 134 § i kommunikationsmark- nadslagen och lagen om televisions- och radio- verksamhet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 16 mars 2010 en proposition med förslag till lagar om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av 134 § i kommunikationsmarknadslagen, 134 § i kommunikationsmarknadslagen och lagen om televisions- och radioverksamhet (RP 13/2010 rd) till kommunikationsutskottet för beredning.

Utlåtanden

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet och kulturutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandena (GrUU 27/2010 rd och KuUU 9/2010 rd) återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- konsultativ tjänsteman Jussi Mäkinen, kommunikationsministeriet
- lagstiftningsråd Sten Palmgren, justitieministeriet
- regeringsråd Jorma Waldén, undervisningsministeriet
- jurist Riikka Rosendahl, Konsumentverket
- överinspektör Sari Loijas, Riksomfattande handikapprådet

- specialplanerare Jouko Kokko, Institutet för hälsa och välfärd
- juridisk chef Katri Olmo, Rundradion
- jurist Sanna Tuominen, Digita Ab
- jurist Minna Miettinen, Elisa Abp
- biträdande direktör Petra Wikström Van Eemeren, MTV Media
- Project Director Janne Holopainen, PlusTV
- utvecklingsdirektör Tapio Haapanen och utvecklingsdirektör Pekka Pesari, TeliaSonera Abp
- expert Veijo Turunen, Finlands Näringsliv
- chef för juridiska ärenden Mika Enäjärvi, Fi-Com
- chef för juridiska ärenden Teemu Summanen, Finnet-förbundet rf
- ordförande Antero Penttinen och jurist Pamela Sarasmo, Finska Hörsselförbundet
- enhetschef Kaisa Alanne och specialmedarbetare Jari Heiskanen, Dövas Förbund rf
- it-ansvarig Teuvo Heikkonen, De Synskaddes Centralförbund
- direktör Marcus Wikström, Television Förbundet i Finland
- verksamhetsledare Nina Laurio, Centralförbundet för Finlands filmproducenter ry
- direktör Satu Kangas, Mediernas Centralförbund rf
- juridisk chef Tommi Nilsson, Kopiosto ry

- projektdirektör Lauri Kaira, Luovan työn tekijät ja yrittäjät (Lyhty)
- verksamhetsledare Lauri Rechardt, Finlands skiv- och videoproducenter SVP
- verksamhetsledare Stiina Laakso, Suomen audiovisuaalisen alan tuottaja SATU ry
- intressebevakningsdirektör Martti Kivistö, Teosto ry
- verksamhetsledare Kirsi Niittyinperä, Tuotos ry.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att bestämmelserna i kommunikationsmarknadslagen om skyldighet att distribuera programutbud ändras och att bestämmelser om textning och ljudtextning av programutbud fogas till lagen om televisions- och radioverksamhet. Det föreslås att tillämpningen av den nuvarande bestämmelsen om distributionsskyldigheten förlängs till utgången av juni 2011, då de föreslagna ändringarna träder i kraft.

Det föreslås att skyldigheten att distribuera programutbud begränsas så att den utöver allmännyttiga programutbud omfattar enbart sådana programutbud som tjänar allmänintresset som fritt kan tas emot och som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som ska förses med en ljud- och textningstjänst.

Syftet med de ändringar som föreslås i lagen om televisions- och radioverksamhet är att främ-

ja syn- och hörselskadades möjlighet att ta del av tv-sändningar. Den föreslagna skyldigheten gagnar också andra grupper, såsom äldre och invandrare.

Ändringen av bestämmelsen om ikraftträdande av 134 § i kommunikationsmarknadslagen, som förlänger den nuvarande regleringen av distributionsskyldigheten, avses träda i kraft den 1 september 2010 och är avsedd att tillämpas till utgången av juni 2011. Ändringarna i kommunikationsmarknadslagen och i lagen om televisions- och radioverksamhet avses träda i kraft den 1 juli 2011. Det föreslås att bestämmelserna om skyldigheten att distribuera programutbud i fråga om de kommersiella kanalerna utfärdas för en viss tid på så sätt att de är i kraft till utgången av december 2016.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Allmänt

Kommunikationsutskottet konstaterar att direktivet om samhällsomfattande tjänster sågs över 2009 genom rådets och Europaparlamentets direktiv 2009/136/EG i samband med det s.k. telekompaketet. Översynen ledde till att räckvidden för sändningsplikt som får påföras kabel-tv-kanaler inskränktes ytterligare. Efter direktivets genomförandetid kan plikten gälla bara programutbud som gynnar allmänintresset och som försetts med tjänster med hjälp av vilka syn- och hörselskadade kan ta del av programutbudet.

Direktivändringarna ska genomföras senast den 25 maj 2011.

Enligt direktivet ska sändningsplikten ses över regelbundet. Den ändrade sändningsplikten (distributionsskyldigheten) i propositionen avses vara tidsbunden och gälla till och med utgången av 2016, då en stor del av tv-koncessionerna upphör att gälla. Enligt propositionen behövs distributionsskyldigheten sannolikt därefter inte längre för kommersiella televisionsutbud, eftersom alternativa distributionsvägar utvecklas. Utskottet betonar uttryckligen att bestämmelsen är tidsbunden och att kommunikations- och nättekniken utvecklas snabbt.

Vidare påpekar utskottet att distributionsskyldigheten enligt 134 § i kommunikationsmarknadslagen har en direkt koppling till tillämpningen av upphovsrättslagen, eftersom upphovsmannen i enlighet med 25 i § i den lagen inte har rätt till ersättning för vidareändring av program som omfattas av distributionsskyldigheten. I detta avseende hänvisar kommunikationsutskottet till kulturutskottets utlåtande i ärendet (KuUU 9/2010 rd).

Med hänvisning till propositionen och övrig utredning anser kommunikationsutskottet att propositionen är behövligt och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande ändringar och påpekanden.

Förlängd giltighet för gällande regler

Regeringen föreslår att den gällande regleringen om distributionsskyldighet ska fortsätta att gälla till och med den 30 juni 2011. Enligt nu gällande bestämmelser skulle regleringen annars delvis upphöra att gälla den 31 augusti 2010. Utskottet stöder denna förlängning i syfte att se till att det finns förutsättningar för avtalsbaserad vidareändring av de radio- och televisionsprogram som 2011 inte längre kommer att omfattas av den ändrade distributionsskyldigheten.

Programutbud som omfattas av distributions-skyldigheten

Enligt 134 § 1 mom. 1 och 2 punkten i kommunikationsmarknadslagen gäller distributions-skyldigheten Rundradion Ab:s programutbud och tillhörande special- och tilläggstjänster. Regeringen föreslår ingen ändring i detta avseende. Enligt den gällande 134 § 1 mom. 3 punkten gäller skyldigheten också hela det radio- och tv-programutbud som fritt kan tas emot och tillhandahålls med stöd av en riksomfattande programkoncession.

Till följd av översynen av direktivet om samhällsomfattande tjänster föreslår regeringen nu att 3 punkten ska ändras och att programutbudet ska inskränkas till televisionsutbud som tjänar allmänintresset, som fritt kan tas emot och som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession. I 1 mom. 4 punkten fogas bland an-

nat special- och tilläggstjänster som ansluter sig till programutbudet till distributionsskyldigheten. Enligt 19 a § i lagförslag 3 ska ljud- och textningstjänst kopplas till dessa programutbud.

Det har under sakkunnigutfrågningen framförts att propositionen varken anger när eller motiverar hur innehållet i kommersiella programutbud tjänar allmänintresset. Detta kan leda till oklarhet i fråga om vilka program som omfattas av distributionsskyldigheten och i fråga om skyldigheten att förse programutbud med ljud- och textningstjänst. Både grundlagsutskottet och kulturutskottet har påpekat samma sak i sina respektive utlåtanden. Kommunikationsutskottet föreslår därför preciseringar av bestämmelserna om när programutbud tjänar allmänintresset.

Enligt propositionen kommer antalet kanaler som omfattas av distributionsskyldigheten att minska väsentligt jämfört med nuläget. Skyldigheten kommer att omfatta dels Rundradions radio- och tv-kanaler, dels MTV3 och Fyran samt eventuellt också SuomiTV och Sub. Enligt propositionsmotiven kommer antalet kommersiella kanaler som ska distribueras att minska från åtta till tre eller fyra och lagstadgad sändning av kommersiell radio att upphöra helt. Utskottet förutsätter att man inte tolkar begreppet "programutbud som tjänar allmänintresset" i 19 a § i lagen om televisions- och radioverksamhet alltför extensivt, så att antalet programutbud som omfattas av distributionsskyldigheten faktiskt sett ökar i förhållande till vad regeringen framför i propositionen. Utskottet föreslår ett uttalande om detta (*Utskottets förslag till uttalande 1*). Utskottet hänvisar till kulturutskottets bedömning om att omläggningen till följd av att färre programutbud omfattas av distributionsskyldigheten leder till större inkomster för upphovsrättsinnehavarna och att räckvidden för 25 i § i upphovsrättslagen därmed faktiskt sett inskränks. Med hänsyn till paragrafens undantagskaraktär finner kulturutskottet detta vara välkommet.

Kommunikationsutskottet anser det vara viktigt att man också beaktar medborgarnas möjligheter att oavsett var de bor kunna ta del av den yttrandefrihet som pluralistisk kommunikation

manifesterar när man bestämmer vilka programutbud i allmänintressets tjänst som ska omfattas av distributionsskyldigheten. Detta har faktiskt varit en central motivering och målsättning för distributionsskyldigheten. Enligt uppgift finns det dessutom i vårt land också områden där motagningen av sändningar över antennnätet inte är optimal eller där exempelvis kommunens byggnadsordning hänvisat hushållen till kabelnät.

Under sakkunnigutfrågningen har det dessutom framförts att vidareändring i kabel-tv-nätet av vissa etablerade programutbud som nu omfattas av distributionsskyldigheten kommer att upphöra på grund av de höga upphovsrättsersättningarna. Föreningen Kopioisto ry har till kommunikationsutskottet och kulturutskottet gett in sin tariff för vidareändring i kabelnätet av inhemska tv-kanaler som kan tas emot fritt. Kommunikationsutskottet instämmer i kulturutskottets bedömning att den i meddelandet nämna taxan på 0,03 euro/hushåll/kanal/månad inte är så betydande att den hotar de etablerade programutbudens sebarhet.

Distributionsnätet

Det finns ca 2,26 miljoner hushåll med tv i Finland, vilket är 91 % av alla hushåll. I dagens läge ser ungefär hälften av finländarna på tv via antennnät och ungefär hälften via kabelnät. I vissa fall är kabel-tv i praktiken det enda alternativet bland annat på grund av sebarheten. Dagens struktur måste ses som ett system där delarna kompletterar varandra och inte som paralleldistribution.

Kommunikationsutskottet inser att sändningstekniken för utbudet i kabel-tv och mer generellt också kommunikationstekniken i allmänhet utvecklas hela tiden. Därför välkomnar utskottet propositionens teknikneutrala infallsvinkel. Däremot framgår inte den i propositionsmotiven framförda nya teknikneutrala tolkningen av distributionsnätet av de föreslagna paragrafändringarna. Därmed förblir distributionsskyldighetens räckvidd i förhållande till den använda tekniken delvis oklar. Utskottet föreslår därför en precisering av ordalydelsen i 134 § i lagförslag 2.

Enligt expertutlåtandena är en stor del av dagens traditionella kabelnät s.k. hybridnät där endast den sista förbindelsen från husbolagets antennfördelare till lägenheterna bygger på traditionell DVB-C-teknik. Just nu pågår omfattande ombyggnation av husen från 1950—1970-talen och i samband med det moderniserar många hus sina it- och telekomkablar. Utskottet vill framhålla att staten genom sina åtgärder inte ska fördröja utvecklingen av kommunikationstekniken eller gynna gammal och oändamålsenlig teknik. Genom propositionens teknikneutrala approach ser man till att husbolagen kan välja den mest ändamålsenliga tekniken i samband med ombyggnadsarbetena.

Ljud- och textningstjänst

Regeringen föreslår genom 19 a § i lagförslag 3 att syn- och hörselskadade ska få bättre tillgång till programutbudet. Detta finner utskottet mycket välkommet. För denna grupp bidrar skyldigheten till att tillgodose de syn- och hörselskadades rätt att ta emot information, åsikter och andra meddelanden, samtidigt som man genom lag tryggar rättigheterna för dem som använder teckenspråk och dem som på grund av funktionsnedsättning behöver tolk- och översättningshjälp. Regleringen fullföljer bestämmelsen i artikel 30.1 b i FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som Finland undertecknat. Enligt den punkten ska konventionsstaterna säkerställa att personer med funktionsnedsättning bereds tillgång till bl.a. tv-program och film på lika villkor som andra. Förslaget bidrar därmed till att i enlighet med 22 § i grundlagen tillgodose de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna.

Enligt propositionen behöver tjänsten inte införas i musikkonserter och sport- och barnprogram. För barnprogrammets del motiveras detta med målgruppens begränsade läskunnighet. Samtidigt har sakkunniga framhållit textningens betydelse uttryckligen med tanke på att barnen ska lära sig läsa. Utskottet förutsätter att det utreds närmare hur textning av barnprogram påverkar barnens utveckling och att man utifrån

utredning på nytt överväger skyldighet att texta barnprogram. Utskottet föreslår ett uttalande om detta (*Utskottets förslag till uttalande 3*).

Det är enligt utskottets mening lämpligt att begränsa kostnaderna för den lagstadgade skyldighet i fråga om ljud- och textningstjänst som utövare av televisionsverksamhet åläggs så, att de inte får överstiga en procent av utövarens omsättning under föregående räkenskapsperiod. På detta sätt säkerställer man att kostnaderna för lagstadgad ljud- och textningstjänst inte blir oskäligen. De utövare som vill får i sitt utbud överstiga den lagstadgade nivån. Under sakkun- nigtutfrågningen har det framförts att taket på en procent borde räknas utifrån den kanalspecifika omsättningen. Utskottets uppfattning är ändå att den lösning som regeringen valt är tydlig och att den lätt går att övervaka.

Bevakning

I samband med behandlingen 2005 av en ändring av upphovsrättslagen (RP 28/2004 rd) godkände riksdagen ett uttalande där den förutsatte att det görs en uppföljning av vilka konsekvenser den slopade ersättningsbestämmelsen i upphovsrättslagens 25 i § får och att det ses till att rättigheterna enligt upphovsrättslagen framöver tillgodoses i den utsträckning Finlands internationella förpliktelser kräver i det fall att vidare- sändningsskyldigheten ändras eller nya koncept att överföra radio- och tv-sändningar tas i bruk eller mottagningssätten ändras avsevärt.

Utskottet ser det som viktigt att den översyn som nu behandlas inte leder till en försämring för upphovsrättsinnehavarna eller medborgarna. Den tekniska utvecklingen ger däremot i framtiden möjlighet till allt fler nya tjänstetyper såsom VoD-tjänster (video på begäran), där man måste avtala om upphovsrätten på normalt sett mellan tjänsteleverantören och upphovsmannen.

Kommunikationsutskottet erinrar om att direktivet om samhällsomfattande tjänster och de tidsbegränsade bestämmelserna förpliktar myndigheterna att ge akt på vilka konsekvenser reformen får. Utskottet anser i likhet med kulturutskottet att om nätutbudet under perioden 2011—2016 utvecklas på ett oförutsebart sätt och den-

na utveckling leder till en för upphovsmän och medborgare oskäligen situation, måste undervisnings- och kulturministeriet vidta åtgärder för att ändra 25 i § i upphovsrättslagen så att rätten till ersättning för den vidare- sändning av program som distributionsskyldigheten avser återinförs helt eller delvis. Utskottet föreslår ett uttalande i saken (*Utskottets förslag till uttalande 2*).

Detaljmotivering

Lagförslag 2

134 §. *Skyldighet att distribuera programutbud och tjänster.* Enligt propositionsmotiven är det meningen att infallsvinkeln ska bli mer teknik- neutral än för närvarande. Enligt regeringen till- lämpas bestämmelserna om distributionskyldig- heten i praktiken på trådbundna nät som an- vänds för att erbjuda tittarna radio- och tv-sänd- ningar som tittarna på konsumtionsmarknaden kan ta emot med sedvanliga mottagningsanord- ningar, såsom tv-apparater, tilläggsutrustning till tv-apparater (set-top-box) eller radiomotta- gare. Enligt uppgift innebär detta en begräns- ning av den verksamhet som avses i propositionen med den påföljden att tv-tjänsterna för en icke avgränsad publik på det öppna internet (webb-tv) inte kan omfattas av distributionsskyldigheten, även om de skulle innefatta tillhanda- hållande av programutbud som skyldigheten gäl- ler för. Däremot saknar kabeltelevisionsnätets tekniska utförande betydelse. Detsamma gäller tekniken för överföring av programutbudet. För- ändringen i förhållande till nuläget märks inte i lagförslagen och inte heller särskilt tydligt i pro- positionsmotiven.

Utskottet finner det nödvändigt att understry- ka att distributionsskyldigheten enligt 134 § i kommunikationsmarknadslagen fortsatt bara gäller nätföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionsnät. Skyldigheten utvidgas hel- ler inte nu till sådana kommunikationsnät som inte huvudsakligen används för sändning eller tillhandahållande av radio- och tv-programut- bud eller annat material som förmedlas i samma form till alla mottagare. Programmen måste även

fortsättningsvis tillhandahållas användarna i oförändrad form och samtidigt som den ursprungliga sändningen.

Utskottet föreslår tillägg av ett nytt 2 mom. i paragrafen, varvid nuvarande 2—5 mom. blir 3—6 mom. I det nya momentet föreslår utskottet en precisering i enlighet med propositionsmotiven, dvs. att distributionsskyldigheten enligt 1 mom. gäller teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionssnät även när de förmedlar sitt programutbud med annan teknik än traditionell kabeltelevisionsteknik, förutsatt att det är möjligt att ta emot utbudet med sedvanliga mottagare.

Utskottet hänvisar också till motiveringen i propositionen, där det står att den i paragrafen avsedda skyldigheten tillämpas på leverantörer av nättjänster i kabeltelevisionssnät som distribuerar programutbud till tittarna med någon annan teknik än den teknik som allmänt används i kabeltelevisionssnät, om leverantören också erbjuder tittarna anordningar med hjälp av vilka det är möjligt att ta emot programutbudet med sedvanliga konsumentapparater. Det ska alltså vara möjligt att ta emot de tv-program som avses i det av utskottet föreslagna nya 2 mom. med sedvanliga apparater (tv/set-top-box).

Lagförslag 3

19 a §. Syn- och hörselskadades tillgång till program. Grundlagsutskottet slår i sitt utlåtande fast att såväl skyldigheten att införa ljud- och textningstjänst i televisionsprogram som indirekt också omfattningen av distributionsskyldigheten enligt 134 § 1 mom. 3 punkten i lagförslag 2 är frågor som i många stycken i sista hand överläts på den som utfärdar förordning och den som beviljar koncession att avgöra. Bestämmelserna behöver enligt utskottet absolut kompletteras för att kriterierna för att programutbud ska kunna anses tjäna allmänintresset ska framgå tillräckligt distinkt på lagnivå. Utskottet menar att man i kriterierna kan ta fasta på bl.a. två faktorer som nämns i propositionsmotiven (s. 15), nämligen programutbudets mångsidighet och i

vilken utsträckning programutbudet innehåller program på finska eller svenska, och den faktor som redan nämns i bestämmelsen, att programutbudet ska innehålla nyhets- och aktualitetsprogram.

Kommunikationsutskottet föreslår att 2 mom. kompletteras med en definition av programutbud som tjänar allmänintresset i enlighet med grundlagsutskottets utlåtande.

Grundlagsutskottet förutsatte också att normgivningsbemyndigandet i 19 a § 3 mom. preciseras för att det av lagen ska framgå hur stor procentuell andel av programmen i programutbudet som ska förse med en ljud- och textningstjänst eller åtminstone den på detta vis fastställda maximala andelen och intervallet. Om tanken är att skärpa skyldigheten årligen, vilket utkastet till förordning indikerar, ska också detta framgå av lagen. Grundlagsutskottet har som villkor för att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning ställt att omfattningen av skyldigheten att införa ljud- och textningstjänst anges på det sättet.

Kommunikationsutskottet föreslår att 3 mom. kompletteras på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter. Gradvis stigande kvoter uttryckta i andelar av programtimmarna ska genom förordning av statsrådet kunna införas för de program som ska förse med ljud- och textningstjänst. Kvoten åren 2011—2016 kan vara 10—50 procent av programmen och för allmännyttiga program 50—100 procent.

Lagstiftningsordning

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande gjort en konstitutionell anmärkning till 19 a § i lagförslag 3, och kommunikationsutskottet har därför gjort ändringar i den bestämmelsen.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 1 utan ändringar,

godkänner lagförslag 2 och 3 med ändringar (Utskottets ändringsförslag) och

godkänner tre uttalanden (Utskottets förslag till uttalanden).

Utskottets ändringsförslag

2.

Lag

om ändring av 134 § i kommunikationsmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 134 §, sådan den lyder i lag 1329/2007, som följer:

14 kap.	<i>nättjänster i kabeltelevisionsnät även när de förmedlar sitt programutbud med annan teknik än traditionell kabeltelevisionsteknik, förutsatt att det är möjligt att ta emot utbudet med sedvanliga mottagaranordningar. (Ny)</i>
Särskilda bestämmelser	
134 §	(3—6 mom. som 2—5 mom. i RP)
<i>Skyldighet att distribuera programutbud och tjänster</i>	
(1 mom. som i RP)	Ikraftträdandebestämmelsen
<i>Den distributionsskyldighet som avses i 1 mom. gäller teleföretag som tillhandahåller</i>	(Som i RP)

3.

Lag

om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 36 § 2 mom, 36 a § 4 mom och 40 §, sådana de lyder, 36 § 2 mom och 36 a § 4 mom i lag 394/2003 och 40 § i nämnda lag 394/2003 och 1068/2007, samt
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

19 a §	(1 mom. som i RP)
<i>Syn- och hörselskadades tillgång till program</i>	Ljud- och textningstjänsten ska införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen

om Rundradion Ab (1380/1993). Ljud- och textningstjänsten ska också på det sätt som anges närmare genom förordning av statsrådet införas i sådana programutbud som tjänar allmänintresset och som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession. Programutbud anses tjäna allmänintresset när de är mångsidiga och innehåller finsk- och svenskspråkiga program och när de enligt koncessionen ska innehålla nyhets- och aktualitetsprogram. Ljud- och textningstjänst behöver inte införas i musikföreställningar och sport- och barnprogram. Kostnader som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överskrida en procent av utövarns omsättning under föregående räkenskapsperiod.

Genom förordning av statsrådet får det införas gradvis stigande kvoter uttryckta i andelar av programtimmarna för de program som ska

föras med ljud- och textningstjänst. För programutbud enligt 2 mom. som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession kan kvoten åren 2011—2016 vara 10—50 procent av programmen och för allmännyttiga program 50—100 procent. Bestämmelser om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Kostnader per programtimme för ljud- och textningstjänsten ska fastställas genom förordning av statsrådet för två kalenderår i sänder.

36, 36 a och 40 §
(Som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

Utskottets förslag till uttalanden

1. Riksdagen förutsätter att man inte tolkar begreppet "programutbud som tjänar allmänintresset" i 19 a § i lagen om televisions- och radioverksamhet alltför extensivt, så att antalet programutbud som omfattas av distributionsskyldigheten faktiskt sett ökar i förhållande till vad regeringen framför i propositionen.
2. Riksdagen förutsätter att regeringen vidtar åtgärder i syfte att bedöma om

25 i § i upphovsrättslagen behöver ändras, om nät- och tjänsteutbudet 2011—2016 utvecklas på ett sätt som i dag inte kan förutses och om denna utveckling leder till ett oskäligt slutresultat för upphovsmännen eller medborgarna.

3. Riksdagen förutsätter att det utreds närmare hur textning av barnprogram påverkar barnens utveckling och att man utifrån utredning på nytt överväger skyldighet att texta barnprogram.

Helsingfors den 9 juni 2010

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Martti Korhonen /vänst
vordf. Saara Karhu /sd
medl. Mikko Alatalo /cent
Marko Asell /sd (delvis)
Leena Harkimo /saml
Kalle Jokinen /saml
Jyrki Kasvi /gröna
Lauri Kähkönen /sd

Mats Nylund /sv (delvis)
Markku Pakkanen /cent
Lyly Rajala /saml
Pertti Salovaara /cent
Janne Seurujärvi /cent
Ilkka Viljanen /saml
Anne-Mari Virolainen /saml
ers. Sari Palm /kd.

Sekreterare var

utskottsråd Kaj Laine.